

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA"
DE BARCELONA

CUR

curs quinze:
1927-28
Concert novè

QUÈ

"SERGE PROKOFIEFF"

piano

MAXIM DE RYSSIKOFF

bariton

ALEXANDRE VILTA

piano

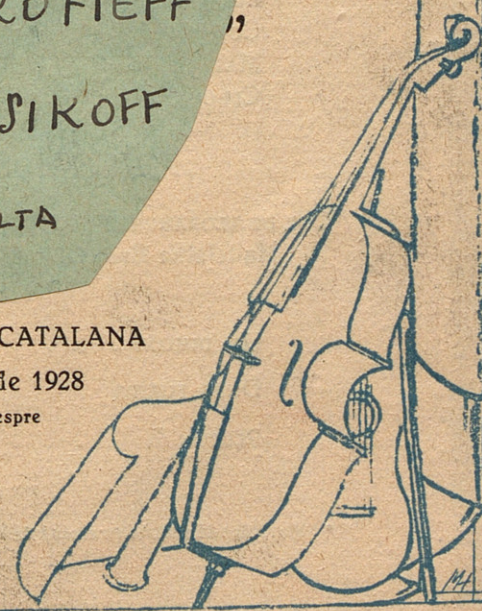
PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Dimecres, 14 de Març

Dilluns, 30 de Gener de 1928

a tres quarts de deu del vespre

EXCLUSIVAMENT PER
ALS SOCIS

En cursiva

Rel text des del darrer
paragraf de la plana 30
al "Occident" de la
plana 32, del llibre adjunt

Del llibre "Panorama de la
musique contemporaine"
d'André Coleroy, "Les 80"
commentaires 1re ed., Paris

PROGRAMA

PROKOFIEFF I
Segona Sonata, op. 14
Allegro, ma non troppo
scherzo
Andante
burlesque

PIANO
per l' Autor

II

R. KORJAKOFF Solovci
(Romances populars)
BALAKIREFF Ei di jenne
(Canço dels remers del Volga)
Kalinka
(canço del camp)
SVERKOFF Um grilas
(Canço dels llauradors)
BULAJOFF Truika
(canço del trimen)

PROKOFIEFF { En la cambra, el polsim d'or
Bon dia!
Recorda del sol

CANT i PIANO

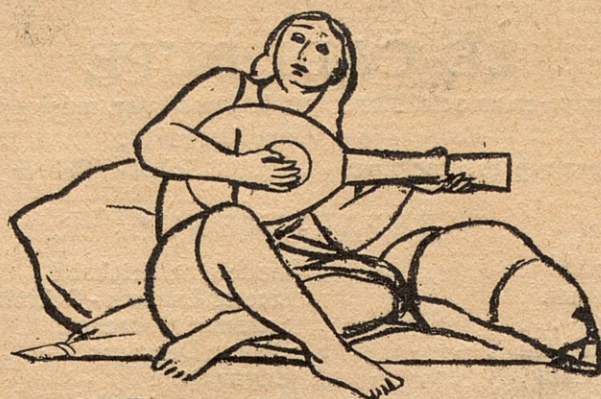
Les tres dolces cançons vran
acompanyades per l'autor

III

PROKOFIEFF { marxa de l'opéra "L'Amor
de les tres taronges", op. 33
Gavota, op. 12
Gavota, op. 25
Gavota, op. 32
Conte de l'avie, op. 31, n.º 1
Toccata, op. 11

PIANO STEINWAY
cedit per la casa IZABAL

PIANO
per l' Autor

Concert d'été
Dimanche 8 mai 1928
JERGE PROKO FIEFF
piano
ORQUESTRA PAU CAJAL)
director:
Mestre PAU CAJALS
Primièra audició del
TERCE CONCERT, op. 26
(piano i orquestra)
Exclusió absolut per
als veïns.

Программа

Salovei

R. Korsakoff

(Romanza popular)

Ei iŭnem

Balakireff

(Canción de los remeros del Vozga)

Kalinka

(Canción campesina)

Umarilas

Sierkoff

(Canción de los labradores)

Troika

Bulajoff

(Canción del trineo)

Dans la chambre la pousière d'or

Bonjour!

Souvenir du soleil

Prokofieff

por Modest de Rybnikoff

Kalinka

I

Un día de primavera, Se pasearon,
por el bosque, un mozo
con una mozita guapa,
Ay Kalinka mía, exclamó
el joven, cuantas presas hay
en el jardín, las voy a coger
todas para ti, - en esta hora
de crepúsculo, eres tan
bella - nadie en el mundo
me es más querido a mi
corazón, que tú Kalinka
mía!

APRILE (Abril)

Letra de PAGLIARA. — Música de Tosti

I

No sientes, en el aire, el perfume
que de la primavera emana? No sien-
tes, en el alma, el sonido de una nue-
va voz atrayente?

(*Estríbillo*) Es el Abril, la esta-
ción de los amores; ven, mía gentil,
ven hacia mí, rodeado de flores. Es
el Abril.

II

Con pies ligeros pisas la verde cam-
piña; las rosas marchitas te alegran,
como las mariposas candidas, que jue-
gan...

(*Estríbillo*) Es el Abril, la esta-
ción de los amores; ven, mía gentil,
ven hacia mí, rodeado de flores. Es el
Abril.

AIMANT LA ROSE, LE ROSSIGNOL

Letra y música de RIMSKY-KORSAKOFF

Aimant la rose, le rossignol, de
jour, de nuit, pour elle chante; mais
la rose en silence écoute...

Ainsi chantait un amoureux pour
celle qu'adorait son cœur.

Mais la charmante enfant ignore
vers qui ces chants si langoureux et
tristes montent dans la nuit...

LA GLU

(*Llegenda bretona*)

Lletra de J. RICHPIN

Música de FRAGEROLLES

I

Era un pobre minyó
Tra la larà—Tra la la.
Era un pobre minyó
que estimava, i ella, no l'estimava, no.
Tra la larà—Tra la la.
Ella li deia: Porta'm demà
el cor de ta mare pel meu cà.

II

S'en va sa mare i ja l'ha morta,
Tra la larà—Tra la la.
S'en va a sa mare i ja l'ha morta,
l'hi pren el cor i se l'emporta.
Tra la larà—Tra la la.
Corrent, corrent, s'entrabancà
i el cor per terra rodolà.

III

I mentre el cor rodolava
Tra la larà—Tra la la.
I mentre el cor rodolava
va sentir que el cor parlava.
I el cor deia tot plorant,
Tra la larà—Tra la la
I el cor deia tot plorant:
T'has fet mal, petit infant?

ESCUCHA, MUJER!

Letra de BAENA. — Música de AULÍ

I

No desprecies mi querer
y escucha esta canción,
que en la piedra más chiquita
puede darse un tropezón.
Te burlas y me desprecias
cuando atravieso tu calle;
puede que llegue algún día
en que no la cruze nadie

Refrán:

Escucha, mujer, carita preciosa.
Le pasa al querer igual que a la rosa:
gusta y fascina; pero en su esplendor
hay siempre una espina que causa
[dolor]

II

Dicen que cuando amanece
Se pinta el cielo de grana;
Yo creo que en tus mejillas
Siempre nació la mañana.
Dicen que es noche al morir
Del Dios sol los rayos rojos;
Yo creo que acaba el día
Cuando tu cierras tus ojos.

Refrán:

Escucha, mujer, carita preciosa.
Le pasa al querer igual que a la rosa:
gusta y fascina; pero en su esplendor
hay siempre una espina que causa
[dolor]

¡ORFE!

Lletra de S. ALBERT

Música de GARRETA

Quan el meu fill plora
m'omple'l cor de dol:
per dar-li consol
el bresso a tot-hora;
el seu pare enyora,
que mai més vindrà.
Quan el meu fill plora,
a mi'm fa plorar.

Quan ja és adormit
s'alegra sa cara,
batega son pit
de veure el seu pare.
Si pogués dormir,
jo també'l veuria
deixant de sofrir
de nit i de dia.
Non-non, dorm, petit,
que't bresa ta mare;
non-non, non-non,
jo vetillo 'l teu son.

ANGUNIA

Lletra de F. AGULLÓ VIDAL

Música d'A. VILALT

I

Vora la llar, arrupida,
l'esposa del pescador
repassa una tarsa vella
confegint una oració.
A cada ratxa, tremola.
S'espania a cada soroll,
i a cada ona que rebenta
Se senya amb gest neguitós.
La platja és deserta, trista.
No es veu ni una barca enlloc.
Els pals, com creus, per la sorra
blanquegen en la foscor.
La mar puja escumajanta,
el llevant buja més fort,
i l'esposa resa, resa
sentint fret vora del foc.

CHI SE UNE SCORDA CCHIU

(Quien no recuerda ya)

Lletra de MARVASI

Música de BARTHÉLEMY

Quien no recordará aquella noche...! Las trenzas aquellas como una flor; sin el anillo aquella mano le cera: el corazón se me inflama en el pecho. Adonde vas, a suspirar bajo la veranda de Rosina?

(Estrillo) Ay tu corazón, con tus fantasías. Una viene y otra se va. Y en la oscuridad de aquella noche, Dios sabe como todas desaparecieron.

II

Qué ha ocurrido? Y quién lo sabrá? Lo que sé es que ella me ha traicionado: tu corazón diste a otro. Pero qué me importa, después de todo. La mujer es como el viento: te acaricia,

te atormenta, te traiciona y, después, se va.

(Estrillo) Ay tu corazón, con tus fantasías. Una viene y otra se va. Y en la oscuridad de aquella noche, Dios sabe como todas desaparecieron.

REQUIEM DEL COR

(Lletra de VIARD. - Música de PESSARD)

I

Mon cor ha mort.
Dintre unes fustes
aquest matí l'he ben lligat;
després, al fons de la riera
del fèretre les claus he enfonsat.
Tra la la la — Tra la la la!
Ompliu-me el vas;
Tra la la la — Tra la la la!
que reposi, ara, colgat.

II

Mon cor ha mort.
Fins al fonsar
aquest matí l'he acompanyat
sens ningú més per dar-li escorta;
jo sol, l'he soterrat.
Tra la la la — Tra la la la!
Ompliu-me el vas;
Tra la la la — Tra la la la!
que reposi, ara, colgat.

III

Mon cor ha mort.
Trist i esblaimat
sóc dins ma cambra altra volta,
una dolça pau suprema,
gandi inconegut m'envolta.
Mon cor ha mort.
De cobejances
el murri n'era per excés malmès.
Si sabessiu totes les nicieses
que en vida junts havem tots dos co-
[mès!]

El murri n'era per excés malmès!
Ja! Ja! si ho sabéssiu...
Ja! Ja! si ho sabéssiu...
Ah, ompliu-me el vas;
Tra la la la — Tra la la la!
que reposi, ara, colgat.

EI ÚJNEM

(Cançó de s remers del Volga)

Sirga, sirga, l'ocell canta allà dalt,
i tu, sirga sempre...

Sirga fins al mitjorn; llavors beu-
rem a la salut d'amors llunyans...
Sirga fins al crepuscle; llavors, asse-
gut a ran de l'aigua, sommiaràs...
Sirga fins a la nit; llavors a prop de
l'aigua hi trobaràs el jaç.

Llarg és el camí, feble l'alent, la
corda ferirà les mans i els brassos.

Cruent és la fadiga, barquet meu
de fusta, — sirga, sirga...

SOLOVEI

(El rossinyol)

Rossinyol meu, on vas en aquest
llogaret, on passaràs la nit? Qui, po-
bre de mí, tota la nit t'escolta sense
tancar els ulls, negat en llàgrimes?
Mes, canta rossinyol, canta... Corre-
ràs per terres llunyanes, ciutats i llo-
garets; enlloc t'escoltarà ningú més
afligit que jo... Mes, canta rossinyol,
canta...

AJ TY CHÚDA

(Cançó del soldat)

El darrer jorn que passo amb vosal-
tres amics, i demà, a trenc d'alba, tots
els meus ploraran, i tu també, estima-
da meva amb qui m'he de casar.

El fill del mujik està promte, és en
els braços de la seva mare, ara se'n
va cap a una nova vida, servir al rei
i a la pàtria, la seva meravellosa
pàtria.

UMARILAS

(Els llauradors)

Ben llaurats estan els camps, estie-
las, m'adormo, mala sort la meva...
mes, veniu companys, un petit cant i
una dança ens consolaran.

OCHI CHÓRNYIA

(“Ojos negros”, vals ruso)

Ojos negros, ojos de obsesión, ojos
para ser amados, al veros he perdido
la calma, he olvidado el mundo ente-
ro por ti sola...

Tus ojos llaméantes me han seduci-
do y me llevan a tierras muy lejanas
donde reina el amor, donde no hay su-
frimientos ni pueden vivir rencores.

Sin encontrarnos habría sido feliz.
toda la vida sonriente pasaría...

Me habéis destrozado, ojos ne-
gros, me habéis alejado para siempre
de la felicidad.

EJ RASPASHOL

(Cançó gitana)

Corre, gitana mía; moza galana,
danza; no te dé miedo, tú eres la bue-
na, la fiel más que nadie en el mun-
do... Tus ojos grandes no me dejan
nunca tranquilo; hasta la madrugada
danzaría contigo. Corre, danza'...

TROIKA

(El trineo)

Corre el trineo por la nieve: suenan
las campanillas de los tres caballos,
a veces como un reir alegre, a veces
tristemente; el enamorado mujik va
de cortejo. De pronto, ve la aldea don-
de ella vive; lleno de alegría, con el
acompañamiento de las campanillas,
entona un dulce canto. Llegado para
el trineo; ella sale engalanada y besa
a su amor: las campanillas ya no
suenan; los caballos, cabizbajos, y los
enamorados, gozosos y alegres.

Associació de Músics "de Camera" de Barcelona

15 maig 1928

TEXT

de les cançons del programa

Cançons populars

Solovei * (Tetrossingol)

Rossingol, bon rossingol, on vas per
aquest poblet, on passaria la nit?
Iri, pobre de mi, t'escalta tota la nit
sense cloure els ulls, negats en llà-
jimes?

Però, canta, rossingol, canta... Corre-
ria per terres llunyanes, ciutats, viles
i pobles; enllac no t'escaltaria ningú
més afligit que jo...

Canta, rossingol, canta

Ei Ujtem * (Cançó dels sirgaires del Volga)

Sirga, sirga, l'ocell canta alta dalt. I
tu, sirga sempre...

Sirga fins a mig jorn. Benven aleshor-
res a la salut de les amors llunyanes...

Sirga fins al capvespre. Seguits avian

* Cançons populars russes

de l'aigua, aleshores somnarem....

Sirga fins a la nit. Prosper del riu
trobaràs aleshores el jag

llarg és el camí.

Fèble l'alt.

La corda ferirà les mans i els braços.

Dura és la fadiga, pobre barca
meua.

Pero sirga...

Sirga!...

Kalinka *

Un dia de primavera passaven pel
bosc un fadrí i una bella fadrina.
Ai, Kalinka meua, deia el jove. Quantes
vires hi ha en el jardí. Heu de
cultivar-les totes per a tu. Ets tan bella
en aquesta hora del capvespre!

Ningú en el món podria adorar
te tan com el meu cor, Kalinka
meua!

Umanilas *

(Els Manxats)

Els camps ja són ben manxats.
Estes cansat! Mola sobt la meua.

Pero, companys, uciim! Una canço
i la dansa seran el nostre confort.

Troika*

(3)

(El trinen)

Leure el trinen per damunt la terra
nevada. Dringuen els cascabels dels bu
cals, a vegades com una joia a ri
lla, a vegades melancòlicament.

Es l'enamorat mnyick que va en
cerca de l'aimada la seva amor.

De sobte, ven el solde on viu l'ame
da. i comença a cantar alegre
ment, amb acompanyament dels
cascabels.

Arriba a la casa. L'atira el trinen.
Dintre ella en polainada i besa d'en
morat.

Els cascabels ja no dringuen.

Els calcs semblen meditar
lents.

I els enamorats utau joiosa
i rinen, rinen.

En la cambra el polsim
d'or

Anna Akhmatova - I. Prokofiev

En la cambra el polsim d'or br
lla sota claror del sol.

En desparto i records: Avui és
ta festa, amic. És per això que
la meu cobreix la plana d'un
mantell tan pur, i vet. aci per
que s'una somnis, en dels paus
agusta nit he fragat dormir.

Don Lia!
Anna Akhmatova - J. Prokofiev

Bondia! Aquest immuable suau, no és sentit?
I aquestes nallles, tu les deixes per
que soc amb tu. Caldrà suportar
el meu prec, com abans? El
meu cognard, les meves mans
et cognen. No ho veus?
Diré felicitat només que joigis teu.
No em deixis partir cap el pont
on, sota els arbres, corria un
rui glaçat i fort.

Record del sol

Anna Akhmatova - J. Prokofiev

Veus, el sol declina en la neua àrdua;
l'herba s'hi marceix i el vent s'em
porta alguns blancs borrallons lleu
gers. Llengües. L'ombra del pante
més clar ha deixat venir una
mica de cel. Potser hauria volgut,
més no es pot mai morir i millor!
Veus, el sol ja declina en la neua
àrdua.
Què es això, doncs?
La nit?